

Mudal Azhwargal gathering

These three were live images of knowledge and devotion. There are around 300 padas (poems in praise of lord) created by them. People believe these padas to be the essence of Rigved.

Apart from lord they never craved for anything else. They never lived at one place for long. They kept wandering going around different pilgrimages, have a darshan and move ahead to another pilgrimage.

Once they went to Sant Thirukkivilur for darshan (visit to a sacred place). Until then they had not met each other or knew each other. Just then because of heavy rain and cyclone, Poigai Alwar had to take shelter in a small cottage. As he was tired he came to the cottage and lied down. He was reciting lord's name while lying down. Just then Bhootnath called out from outside, "who is there inside? Can I get shelter for a night?" Poigai answered, "Ofcourse, you will. There is so much place in this cottage that one man can sleep and two people can sit, come we will both sit." Saying this, both of them sat together and started discussing about lord. Just then Pey Alwar also came there and even he asked for shelter for a night. Poigai and Bhootnath said, " Sure, here, one man can sleep, two men and sit and three men can stand. Come in, you also come." Saying this, they got Pey inside. All three got introduced and they come to know that all three of them are devotees of lord. While discussing about God,

all three of them were perplexed as if they were having a glimpse of the lord and just then they felt as if in the darkness of night, there was a fourth person standing with them. Just then, light spread around and all three saw that lord Vishnu was standing along with them. Getting the glimpse of lord they were all enamored. Right then, all three created 100 padas each while praying lord. Vishnu was pleased with them and awarded them a boon of most devotion and salvation.

Bhagavad Ramanujar's affection towards to Mudal Azhwargal

varuththum puRavirul mARRa * em poygaip pirAn maRaiyin
kuruththin poruLaiyum * senthamizh thannaiyum kUtti ** onRath
thiriththanReriththa thiruvilakkaith than thiru uLLaththE *
iruththum paraman * irAmAnusan em iRaiyavanE 8

Meaning

Paygao! Alvar blended together the substance of the Veda and the sweetness of Tamil Poetry to light a lamp and dispel the darkness of affliction, Ramanuja placed that lamp in his heart. He is our lord and our master

வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற* எம் பொய்கைப்பிரான் மறையின் குருத்தின் பொருளையும்*
செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி*
ஒன்றத் திரித்தன்றெரித்த திருவிளக்கைத் தன் திருவுள்ளத்தே*
இருத்தும் பரமன்* இராமானுசன் எம் இறையவனே.

விளக்க உரை

பகவத்பாகவத விஷயம் அந்தரங்க விஷயமென்றும் சப்தாதி விஷயங்கள் பாஹ்ய விஷயம் (அதாவது-புறவிஷயம்) என்றும் சொல்லப்படும். அந்த பாஹ்ய விஷயங்களைப்பற்றின அஜ்ஞாநாந்தகாதலிலே ஸுகரூபம்போல் தோற்றினாலும் பிறகு மிக்கவருத்தத்தை விளைக்கக்கூடியது; அப்படிப்பட்ட கொடியிருளை அகற்றுவதற்காகப் பொய்கையாழ்வார் "வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக வெய்ய கதிரோன் விளக்காக" என்று தொடங்கித் திருவந்தாதி திவ்ய ப்ரபந்தமென்னாம் ஒருவிளக்கை எற்றியருளினார். அவ்விளக்குக்கு எதைத் திரியாக்கினார் என்றால், வேதாந்தங்களில் திரண்டுகிடக்கும் ஸாரப்பொருள்களையும் இனிய தமிழ்ச்சொற்களையும் ஒன்று சேர்த்துத் திரித்தார். அப்படிப்பட்ட திருவிளக்கை எம் பெருமானார் தமது திருவுள்ளத்தினாளே எப்போதும் அணையாதபடி ஸ்தாபித்தருளினார்; அவரே அடியேனுக்கு ஸ்வாமி என்றாராயிற்று.

iRaivanaik kANum idhayaththirul keda * njAnam ennum
niRai viLakkERRiya * bUthath thiruvadi thALgaL ** nenjchath
thuRaiya vaiththALum irAmAnusan * pugazh Odhum nallOr
maRaiyinaik kAththu * indha maNNagaththE manna vaippavarE 9

Butattalvar lit a lamp of knowledge to dispel the darkness of seeker's

hearts. Ramanuja placed the Alvar's feet in his heart and rejoiced. The good ones who preserve the Vedas will always sing his praise.

இறைவனைக் காணும் இதயத்து இருள்கெட*
ஞானமென்னும் நிறைவிளக்கு ஏற்றிய* பூதத் திருவடித் தாள்கள்*
நெஞ்சத்து உறையவைத்து ஆளும் இராமானுசன் புகழ் ஓதும் நல்லோர்*
மறையினைக் காத்து* இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே.

9

விளக்க உரை

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்யர்' என்னும் விருது இராமானுசனுடையார்க்கே ஏற்குமென்கிறார். ஸர்வ ஸ்வாமியான எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரிப்பதற்கு எல்லார்க்கும் உபகரணமாகயிராநின்ற ஹருதயமானது அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே இருண்டு கெட்டுப்போகாதபடி பரஜ்ஞாநமாகிற பூர்ண தீபத்தை எற்றினவரான பூதத்தாழ்வாருடைய திருவடிகளைத் தமது திருவுள்ளத்திலே இடைவிடாது வைத்துக்கொண்டு அவற்றையே அனுபவிக்கும் எம்பெருமானாருடைய குணகீர்த்தநமே போது போக்காக இருக்கும் விலக்ஷணர் யாரோ அவர்கள் தாம் வேதத்தை நன்றாக ரக்ஷித்து இந்நிலவுலகத்தில் நிலைநிறுத்தவல்ல மஹான்கள் என்றாராயிற்று பூதத்தாழ்வார் ஏற்றிய ஞானமென்னாம் நிறைவிளக்காவது - இரண்டாந் திருவந்தாதியாகிற அவருடைய அருளிச்செயல் பூதத்திருவடி

= திருவடியென்று இங்கே ஸ்வாமிக்கு வாசகம்;
பூதத்தாரென்னாம் ஸ்வாமி என்றபடி.

(மறையினைக்காத்து மன்னவைப்பவர்) எம்பெருமானார்
ஸம்பந்தம் பெறாத மற்றையோர்கள் "வேதம்
ப்ரமாணமேயல்ல" என்று சொல்லுவாரும், அதனைப்
பிரமாணமாக ஒப்புக்கொண்டும் அபார்த்தங்கள்
பண்ணுவாருமாய் இருப்பதால் அவர்கள் யாவரும்
வேதமார்க்க வித்வம்ஸிகள்; இராமானுசனாடையார் தாம்
ஸ்ரீமத் வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டா பநாசார்யர்கள் என்றபடி

**manniya pEirul mANda pin * kOvaluL mAmalarAL
thannodu mAyanaik * kaNdamai kAttum ** thamizhth thalaivan
ponnadi pORRum irAmAnusaRku anbu pUNdavar thAL *
senniyil sUdum * thiru udaiyAr enRum sIriyarE 10**

After the pail of darkness was dispelled that night in Tirukkovalur,
Peyalvar saw the cowherd lord, the wonder lord with the lotus-dame
Lakshmi, Ramanuja worshipped the Alvar's golden feet. Those who pour
their lover over Ramanuja are fortune-favoured devotees of excellent
merit.

மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்*

கோவலுள் மாமலரான் தன்னொடு மாயனைக்* கண்டமை காட்டும்*

தமிழ்த் தலைவன் பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற்கு அன்பு பூண்டவர் தாள்*

சென்னியிற் சூடும்* திருவுடையாரென்றும் சீரியரே.

விளக்க உரை

பொய்கையாழ்வாரும் பூதத்தாழ்வாரும் ஏற்றின இரண்டு திருவிளக்குகளாலும் இருள் நீங்கவே, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று திருக்கோவலூராயனாரைப் பிராட்டியோடு கூட ஸேவிக்கப்பெற்றார் பேயாழ்வார். தாம் அப்படி ஸேவித்ததாக மூன்றாந்திருவந்தாதி முகத்தால் வெளியிட்டருளின அவ்வாழ்வாருடைய திருவடிகளைக் துதிக்குமவரான எம்பெருமானார் திறத்தில் பக்தியை யுடையவர்கள் யாரோ, அவர்களுடைய திருவடிகளைச் சிரோபூஷணமாகக் கொள்வதையே அழியாச்செல்வமாக நினைத்து ஸ்ரீராமாநுஜ பக்தர்களுடைய திருவடியைச் சிரமேற்கொள்ளுமவர்கள் தாம் நித்திய ஸ்ரீமான்கள் என்றாராயிற்று.

இப்பாட்டில் பேயாழ்வார் "தமிழ்த்தலைவன்" என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டார்.

References

http://www.dravidaveda.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1301

<http://www.namperumal.com/ramanuja.html>

www.acharaya.org